

Bài không tên số 9.

Vũ thành An

Ngày đến mang tin buồn thời gian theo về nguồn giọt
nắng loe trong đầu bàn tay trơ đốt khâu Lệ úa ra hai
hàng lệ thương thân đã tràn ngàn xót xa cũng muộn rồi
mai sau nhớ lần đầu Mình yêu nhau có thương nhau? Mình cho nhau nỗi đớn
đau Chợt yêu nhau đã xa nhau chợt xa nhau đã quên nhau thôi đó
em xa rồi nước mắt rơi qua đời chìm trong một cơn mê
thôi chìm trong một cơn mê thôi Ngày nuôi tình yêu lớn đây đêm
đắp khao khát lên đây một lần đã trót cho nhau là lần lia xa mãi
nhau đâu biết có nắng trong đầu đâu biết môi thắm sẽ nhau một
đời cay xót nỗi sầu một đời vun tưới niềm đau một đời chỉ nuôi ảo giác mà thôi.